פיגול וחייבים עליו כרת. האוכל משירי מנחה לכתיב בחוץ לזמנו (ויקרא ז) עונה תשא וכתיב בעותר ואוכליו עונו ישא (שם יט) מה להלן כתיב וכרתה אף כאן האוכלו בכרת והך ג"ש בפ"ק דכריתות (דף ה.): **כל הקומץ או נותן.** קומץ יב] או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שייריס או להקטיר דבר שדרכו להקטיר כגון קומץ חוץ לזמנו כו' אבל אם חיסר להקטיר שיריס למחר או לאכול קומץ למחר כשר דבטלה דעתו אצל כל אדם. **בד' עבודות הללו מפגלין במנחה דגמרינן מזבחים בהקישא** כדאמר בריש פירקין (דף ב:) **לדיתקש מנחה למנחת יג]** ומה היא היקישא גמרי' מחשבה דפוסלת במנחה ומינה מה זבח נפגל בד' עבודות שחיטה וקבלה הולכה וזריקה כדאמרינן בת"כ יד) אף מנחה בד' עבודות קמיצה כנגד שחיטה יד] **קבלה** כנגד מתן כלי והולכה כנגד הולכה **והקטרה** כנגד זריקה: **ובלבד טו] שיהא קרב) המחיר כמצותו.** כלומר הא היה כשר שלא יהא טו] שום פסול אלא הפיגול אבל אם יש שם פסול אחר מו לא פגיל ואין בו כרת כדאמר בפ"ב (לקמן טז:) ילמה כתיב בפיגול) וכתיב בכשר ילמה) כהרלאת כשר כך הרלאת פיגול שלא יהא בו שום פסול אחר: **בשחיקה.** שלא מיתיב: **או שקמץ ונתן בכלי יז] והוליך והקטיר.** כל אלה חוץ לזמנו זהו שקרב המחיר כמצותו דלא היה בו שום פסול אחר: **או שקמץ ונתן בכלי יח] והוליך והקטיר.** כל אלה חוץ למקומו כלומר או קחתי אם עשה אחת מאלה על מנת לאכול שייריס חוץ למקומו וכל הג' חוץ לזמנו לא קרב הקומץ כמצותו: **מנחת חוטא יט] ונקפות.** יש בהן עוד פסול אחר המוליאן מידי פיגול כגון שלא לשמן דאמרינן בריש פירקין (דף ב.) דפסולה אם קומצו שלא לשמן לא קרב המחיר כמצותו ואין בשיריס כלום: **כזיס בחוץ כא] וכזיס למחר.** חיסר באחת העבודות ג' מחשבות חוץ לזמנו וחוץ למקומו. ועד שאתה מיירי בשתי עבודות שחיסר באחת חוץ לזמנו ובאחת חוץ למקומו והשתא מיירי בב] שחיסר ב) בשתיהן בעבודה אחת. ולרבי יהודה הוא דאיצטריך לאתויי שחיסר שתיהן בשתי עבודות הוא דפליג ר' יהודה דבתר קמייתא אזלינן אבל בג] ב)(בהלכה) [בחלה] עבודה מודה קמ"ל והכי מפרש בזבחים בפ' שני (דף ל.) ב): **כזיס למחר כזיס בחוץ.** אע"פ שחיסר בד] תחילה חוץ לזמנו הוליאתו שניה מידי כרת. רבי יהודה פליג אתא"ק בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות: **גמ' מהו דתפסי להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול.** כגון בה] אם הקטיר הקומץ ע"מ לאכול הני שייריס חוץ בו] לזמנו מקבעי בפיגול בהך הקטרה כבהקטרה מעליא הואיל וכרשות מקטיר או דלמא כיון דאין שייריס נאכלים ה"ל כמחשב לאכול למחר דבר שאין דרכו לאכול בו] כדאמר לקמן (דף יח.) **דלא מהניא מחשבתו: אי נמי לאפוקינהו** בה] **ממעילה.** אם הקטירו כדרכו בשחיקה מי אמרינן כיון דניתן רשות להקטירו הויא הקטרה מעליא ומפקא לשייריס מידי מעילה כהקטרה מעליית' דאמר במס' מעילה בפ' חטאת העוף (דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ואין מעילה בשייריס כו' דה"ל שעת היתר להכניס וכל שיש לו שעת היתר להכניס אין בו מעילה בפ"ק דמעילה [ב.] או דלמא כיון דסוף סוף אין שייריס נאכלין הוו להו דבר שאין לו בה] היתר להכניס ולא נפקי ממעילה: **אפילו ר"ע דאמר.** בפ"ק דמעילה (דף ז.) זריקה מועלת ליוצא ל] חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו היתר להכניס ומיפקי מידי אשם מעילות) ק)(ר"ע אומר אין מועלין בו) דזריקתו הוליאתו מידי מעילה אע"פ שאינה לא] מתרת בתחילה אעפ"כ מועלת לו להוליאתו מידי מעילה: **מחמת דבר אחר.** אויר ירושלים פוסלו שיצא לב] מן הקלעים: **לא מהניא ליה הקטרה.** ולא נפקא לג] ממעילה: ר)ר"ש ס"ל דפסול יוצא חמור לד] מחסרון: **ולא בפסול: מ"מ לא אני מו לא כזיס.** משייריס לא כזיס שמעא ליה דכי הדר תני הנותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר כו' לו] לא להקטיר קומצה לא כזיס מקומצה לא כזיס בלי מוליך ומקטיר ע"מ לאכול דבר כו' לו] לא להקטיר קומצה לא כזיס מקומצה לא כזיס שחסרו שייריס לא מקפיד [אין] הפ' דאו כזיס [הוא] לצדדין ומפרשינן כגון שחסרו ועמדו על כזיס היכא דמצינא לפרושי ליה כגון במחשב באחת מג' עבודות לאכול כזיס משייריס לחבר הקטרה מהניא היכא שחסרו שיריה אחר הקמיצה כך נמצא ברש"י ישן של כתיבת יד:

גליון הש"ס

גמ' אבל חסרון דאיתא בפנים. עיין לקמן דף מו ע"א תוספות ד"ה נפקיס:

מוסף רש"י

זה הכלל כל הקומץ או נותן בכלי המוליך וכו'. קתסיב לקמן ד' עבודות חשובות, קומץ דמי לשחיטו דזה נוטל ומפריש חלק גבוה מחלק סהנים וכן זה (להלן יג.). **ובלבד שיקריב המחיר כמצותו.** שלא יהיה בו פסול אחר, אם יש בו פסול מחשבה אחרת יצא מידי פיגול כדילפינן לעיל דמחשבות מוליאות זו מזו מחשבות מוליאות זו מזו אלא מה כן קדש פסולו לפיגולו, דהו לה קרינן ביה כהרלאת כשר ובעבודה אחת נמי פליג דאתא ליה תפוס לשון ולשון (שם). **וקיבל דאותן שיריים אסורים באכילה.** דהתי קרא דמן המנחה לא תאכלנה אלא בשייריס (לעיל ט:).

שיטה מקובצת

ב) והנותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול: **ג)** בכלי והולך והקטיר חוץ לזמנו כו': נתן בכלי והולך ונתן: **ד)** תיבות זהו שלא קרב המחיר כמצותו נמחק: **ה)** כזיס למחר. עי' (זבחים דף לא) ברש"י: **ו)** אמר ר' יהודה (שם דף כט ע"ב): **ז)** מהו דתהני (ע"ש דף כז בתוס'): **ח)** מהניא ליה הקטרה. וא"ת מאי שנא **א)** דאין השיריים נאכלים היה מהניא הקטרה לפגולי מאי שנא מהא דאמרינן (בזבחים דף כז.) דזריקה דלא מכשרא בשר לא מפגלא וי"ל דלא דמי דהכא מיירי כשהקטרה היא כתיקונה אלא שהרעוותא היא בחסרון השיריים אבל התם מיירי שלא היה הזריקה כתיקונה דע"י קלקול הזריקה אין הבשר נאכלת כגון חישב בשחיטה ע"מ לזרוק למחר מה שצריך למעלה למטה או איפכא א"נ דרק דמים הניתנים למטה למעלה או איפכא וכוון באותו זריקה לאכול מן הבשר למחר או להקטיר מן האימורים למחר בהא קאמר דלא מיפגלא כך פרש"י בזבחים ב): **ט)** תיבות הקומץ את המנחה נמחק: **י)** עיין בהשמטות שבסוף המסכת: **יא)** כלי ובהילוך: **יב)** נותן קומץ בכלי: **יג)** לחטאת ומההיא היקישא: **יד)** שחיטה ומתן כלי כנגד קבלה: **טו)** ובלבד שיקריב המחיר הקומץ ותיבות שיהא קרב נמחק: **טו)** שם פסול אחר אלא הפיגול כו' הו לא מפגל ואין בו כרת: **יז)** והילך והקטיר נוסחא אחרינא ואחישב באחד מהם לאכול שיריים חוץ לזמנו: **יח)** בכלי והילך והקטיר: **יט)** חוטא ומנחת קנאות: **כ)** דפסולות אם קומצו שלא לשמן ושלשת שאר העבודות חוץ לזמנו או אם אפילו הראשון חוץ לזמנו והשאר שלא לשמן הוציאו מידי פיגול הס"ד ומה"ד או שקמץ או נתן בכלי או הלך או הקטיר שלא לשמן והשאר ע"מ לאכול

עין משפט נר מצוה

עה א מיי' פ"ג מהל' פסולי המקדש הלכה ו:

עו ב ג מיי' פט"ז שם הלכה ה:

עז ד מיי' פט"ו שם הלכה ב:

עח ה ו מיי' שם פרק ט"ז הלכה ב:

עט ז מיי' פט"ז מהל' פסולי המקדש הלכה יח:

פ ח מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ז:

שיטה מקובצת (המשך)

שייריס חוץ לזמנו דהו שלא קרב המחיר: **כא)** בחוץ כזיס למחר חישב באחת מן העבודות ב' מחשבות: **כב)** תיבות שחישב שתיהן נמחק: **כג)** אבל בחד עבודה מודה: **כד)** שחישב בתחלה: **כה)** אם הקטיר הקומץ. ותימה הינה אם הקטיר הקומץ לאכול שייריס למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ לאכול שייך למימר הכי לכן נראה דמשום קדשי הקדשים שיצא לפני דזריקה דמים רבי אליעזר אומר מועלין בו כאילו לא נזרק הדם דאין זריקה מועלת ליוצא חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו שעת היתר להבנים ולמיפק מידי אשם מעילות ר"ע אומר אין מועלין בו דזריקתו מוציאתו מידי מעילה: **כו)** שאינה מתיתר באכילה אפילו הכי מועלת: **כז)** חמוץ הקלעים: **כח)** נפקא מידי מעילה: **כט)** חמור מפסול חסרון: **לא)** לפיגול וליציאתו מידי מעילה: **לב)** לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר קאי נמי מה דתנא בתחלה לאכול שיריס או כזית משיריס או: **לג)** על כזית אחר הקמיצה ומחשב בהני ג' עבודות ואמר: **לד)** שיריס למחר. ספרים אחרים ומש"ה לא תני ר' חייא אז כזית משום דהוי לצדדין שהרי במחשב להקטיר הקומץ או כזית מן הקומץ למחר לא מצינו לפרושי ביה כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר אותו כזית המשוייר למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בההיא מחשבה וכיון דלא מצי לפרושי או כזית דהקטר קומץ במחשבה דהני ג' עבודות כשחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב על כזית המשוייר להקטיר למחר כמו דמצי לפרושי או כזית משייריה דבההוא משמע ליה כגון שחסרו שיריים אחר הקמיצה ועמדו על כזית הקומץ למחר לא מצינו לפרושי ביה כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב הקטיר אותו כזית המשוייר לא מצינו לפרושי בית כגון שחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב להקטיר אותו כזית המשוייר למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בההיא מחשבה וכיון דלא מצי לפרושי או כזית דהקטר קומץ במחשבה דהני ג' עבודות כשחסר הקומץ ועמד על כזית וחישב על כזית המשוייר להקטיר למחר כמו דמצי לפרושי או כזית משייריה דלא ג) בחד עבודה מודה: **לה)** אבל בחד עבודה מודה: **לו)** שחישב בתחלה: **לז)** אם הקטיר הקומץ. ותימה הינה אם הקטיר הקומץ לאכול שיריים למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר הקומץ לאכול שיריים למחר אבל אם חישב

פא א מיי' פ"ט מה"ג מעה"ק הלכה מ:

פב ב מיי' שם הלכה יד:

פג ג מיי' פי"ב מהלכות פסולי המ"מ הלכה יד ופי"ח מהלכות תמידין ומוספין הלכה טו:

פד ד מיי' פי"ד מה"ל פסולי המוקדשין הלכה י:

מוסף רש"י

והקטרת. שכבל יום פרס של שחרית ופרס של בין הערבים שהקטיר מהן כזית נחוץ קפדר כ' כזית אותו על הסלם הוא מייב ואינו מייב על המקר מעשור הקטרה כזית והייט כזית ור"א פוטר עד שקריב את כולו. דקא סבר קומץ כליה הייט עשור הקטרתו אף בפיגים דהא מיפסל בתיפורין, וכן כולם שכולם תמידין שם כל זמן שלא קרבו כולם לא הוא הקטרה לגמא בעלים ידי חובתן, ולרבנן בהני נמי הוא הקטרתן בכזית היכא דכליה קייס ולא חסרו קודם הקטרה ומנן (לקמן דף כו.) הקטיר קומצה פעמים כשירה הלכך הקטרה היא (בבחים קפז:). הקומץ והלבונה. של מנחת נדבה שייסס תמידין לת שייריס לגמלה הלכך רבי אלעזר פוטר דבעי הקטרת כל המתיר (שם קי:). לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית. ושייסס חוץ לומנו או חוץ למקומו כשר שאין המלה והקטרה מלטרפין לפסולו דהכא ליכא שיעור והכא ליכא שיעור (שם כט:). לאכול דבר שאין דרכו לאכול. חוץ למקומו או חוץ לזמנו (שם לה.). אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול. הכי דוק מייה המלה והקטרה אין מלטרפין לפגל, הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול מלטרף ומשיג לחשיב לחלאין ומאי קמ"ל. הך פיפא אי לאו למידק מייה הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול. אי לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול קא משמע לן דקתמרת דמשמע מלטרפת מרישא שמעת מייה (שם לא:).

שיטה מקובצת

ב) או כזית בשירים נמי לא תני והשאר נמחק: ג) כולו וכיון דבקמיצה לא מתני ליה או כזית בשירים נמי לא מתני ליה והשאר נמחק: ד) את שניהם בקומץ דמנחת והשאר נמחק: ה) תיבות קדש קדשים נמחק: ו) אחת מחלותיה: ז) יצאת הא נמטאת: ז) א"ל אביי לעולם מצית למימר דקאמרת מעיקרא דפסול חסרון אינו פסול כל כך כמו פסול דיוצא והך ברייתא דר' חייא ר"א היא דפסול א) ביוצא דלא מהני ליה הקטרה ליוצא (נמחק ונ"ל שכך צ"ל) [ה"ה נמי] פסול דחסרון וכ"ש פסול דיוצא שהוא רב ואין זה ממש כמו דפי' רבא מעיקרא שהרי הוה ס"ד דרבא למימר מעיקרא דבחסרון מהניא הקטרה אף לר"א ובזה אין מעמיד דברי רבא [רק] דא"ל אביי לא תהדר בך מאי דקאמרת מעיקרא דפסול יוצא מרובה מפסול חסרון ודקדק מורי הרב למה היה רבא סותר דבריו הראשונים משום ברייתא [שניה] ומי היה מוקיען למידק הא יצאת כשורות אלא תנא פסול חסרון וכ"ש פסול דיוצא כדס"ד מעיקרא דחסרון מהניא ליה הקטרה מה שאין כן לפסול דיוצא ונראה לו שהיה סברתו להעמיד ברייתא מסתמא כר"ע דאמר מועלת ליוצא וה"נ מהניא ליה הקטרה אלמא דייקינן הא יצאת כשורות א"ל אביי ר"א היא ולא למידק הא יצאת כשורות מתניא אלא תנא פסול דחסרון וכ"ש פסול דיוצא וא"ת אמאי לא מוכח דפסול חסרון מרובה מפסול יוצא מהא דאמרן שיריים שחסרו ביו קמיצה להקטרה לכ"ע שיריים אסורים באכילה מקרא דהנהורת ומקרא דמהמנהה ואילו לר"ע יצאו מקצת שיריה מהני הקטרה והנך דאיתנהו גוואי מתאכלי אלמא דפסול חסרון מרובה מפסול יוצא וי"ל דשאני התם דגלי קרא נותרת ולא הנותרת מן הנותרת דרין [הוא] דלא מתאכלי מיהו אפשר דמהניא להו הקטרה לענין למקבעינהו במעילה אבל הכא [ליכא] למימר דגלי קרא למיפסלינהו והכא מצי להעמיד [קרא] דהוא לפסול חלה הנפרסת לבד וכל אינן דשלימות בשירות אלא מדפסלינהו לכולהו ש"מ אפילו הני דשלימות דגוואי אלמא משמתע ליה דפסול דחסרון מרובה: ס) כזית משירים אות ב' נמחק: ע) א"ל אביי לא. ספרים אחרים הא דלא תני ר' חייא או כזית לאו טעמא כדקאמרת אלא משום ס"ל כר"א דפוטר עד שיקריבנו כולו וה"נ לא מפגל במחשבה עד שיחשוב להקטיר כל הקומץ למחר וכיון דבקמיצה לא מצי לאתויי כזית בשירים נמי [לא תני] או כזית אבל

פא א מיי' פ"ט מה"ג מעה"ק הלכה מ:

פב ב מיי' שם הלכה יד:

פג ג מיי' פי"ב מהלכות פסולי המ"מ הלכה יד ופי"ח מהלכות תמידין ומוספין הלכה טו:

פד ד מיי' פי"ד מה"ל פסולי המוקדשין הלכה י:

כו] מש"ה לא תני רבי חייא או כזית בריש מסוס דבסיפא מסוס בתמן כלי וחילוף והקטרה לא מיתני ליה או כזית בקומצה או כזית בשיריים פירוש אפי' בשיריים לא מיתני ליה או כזית מסוס דלא מיתני אקומץ לא תני ליה כזית בריש ומה שכתוב בספרים בשיריים נמי לא גרס נמי אבל תנא דמתני' לא חייש ותני ליה בריש אע"ג דבסיפא לא הוי כזית בשיריים: **הוא שאם נפרסה אחת בו'.** פי' בקונטרס בלחם הפנים בח] דכתיב כי קדש קדשים הוא לו ונראה דע"כ כשנפרסה משפיקה איירי או משרשויה לפרק דאי עד שלא פירקה מאי קשיא ליה לרבא מהכא הא כי אמר רבא דמהניא בכ"ם] ביה הקטרה הני מילי בשחסרו בין קמיצה להקטרה והכא ה"ל כמנחה שחסרה קודם קמיצה דפסולה היא ואין מקטיר עליה את הקומץ כדאמר לעיל (דף ח.) עד שלא פירקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין ועוד דדייק מינה הא יצאת או נטמאת ואיירי לאחר שפיקה ודומיין דהכי מיירי נפרסה אחת מחלותיה לאחר שפיקה דמקטיר עליו את הבזיכין כדאמרינן לעיל ותימה היכי דייק מהכא דלא מהניא הקטרה למיקבעיה בפיגול ולאפוקי מידי מעילה ודוחק לומר דמדקתני לשון פסולות דייק דהוה ליה לומר למימר אין ד] נאכלות ועוד אם כן לידוק נמי מהניא לעיל דקתני הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ומשמע ל] ר' הכא איכא לדחויי דהא מני רבי אליעזר היא דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ואפילו לרבי עקיבא ואם תאמר למה לי למידק רבי עקיבא היא משום דמשמע הא יצאת הך דאיכא גוואי כשרה הוה ליה למידק הא יצאת אין שם פסול עליהם ומהניא להו הקטרה לפיגול ומעילה אלמא רבי עקיבא היא וכי האי גוונא הוי מצי למידק מהניא לעיל דרבי עקיבא היא ושמא לא משמע ליה למידק הא יצאת מלשון פסולות כמו ב] אהא דקתני כולן כו' ועוד נראה לפרש דדייק הכל מדדרש ליה קרא מדכתיב הוא שמע מינה לא מהניא להו הקטרה כלל אי נמי דייק מדאתמר כולי האי דכי נפרסה אחתם כולן פסולות שמע מינה דלא מהניא ליה הקטרה לפיגול ומעילה:

שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן פסולות. למאי דמסיק לתתא כרבי אליעזר אבל לרבי עקיבא אחמרות כולן כשרות יש לתמוה לא] דמאן דליף מילתא ממילתא י' חלות שבמנחה של מחבת או של מרחשת כשחסרה אחת אמאי כולן פסולות כדדרשינן לעיל (דף ט:) פרט למנחה שחסרה אינה מהכא דכשרות ושמא התם חציני כולהו טפי כחלה אחת:

אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול. מכאן ואילך כתובה בספרים בשיבוש ולריך להגיה כאן כמו שהיא כתובה בסוף לב] פ"ב דזבחים (דף לא:):

הדרן עלך כל המנחות

מתני' נאכלות כחצי זית ולהקטיר חצי זית. למחר כשר: **גמ' הא נאכלות.** מחי זית שיריים בג] מ) נאכלות חצי זית קומץ דהויין דבר שאין מקטרין לפסול: בד] **שאין דרכו לאכול.** מ) לא הוה מחשבה אם חיסר לאכולו למחר וכיון דלא הוה מחשבה לא מקטרין לפסול: **מאן תנא.** להך בה] מ) ריש"א דמתניתין דדייקינן מינה דאם חיסר למחר הוה מחשבה: **אמר רבי ירמיה ר"א היא דאמר מחשבין מאכילה מאכילה מחשבין.** אם חיסר להקטיר שייריס למחר הוי מחשבה: **ומאכילה מזבח נאכלים.** אם חיסר על מנת לאכול קומץ למחר בו]: **שאין דרכו להקטיר.** שיריס: **פוסל.** ואין חייבים עליו כרת וטעמא מפרש בריש פ"ג [ד.]: **אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.** כגון כחצי זית בחוץ למחר מקטרין לפסול: **הא בכדאיתא קמני לה כו'.** והך פיפא דקתני אם אכילה והקטרה מקטרין למה

מ) אשירים בקמיצה נמי לאכול שירים לא תני או כזית וקתני סיפא פיגול וחייבין עליו כרת אלמא מהניא להו הקטרה א"ל אביי (מ) לא הא מני ר"א היא דתנן ג) הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהקריב מאחת מהן בזית א בחוץ חייב ורבי אלעזר פוטר עד (ס) שיקריב את כולו ג) כיון דבהקטרת קמיצה לא מתני ליה או כזית מקומצה בחוץ בשיריים נמי לא מתני ליה או כזית אי רבי אלעזר האי להקטיר קומצה להקטיר קומצה ולבונתה מיבעי ליה דתנן ג) הקומץ ג והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ חייב ורבי אלעזר פוטר עד שיקריב את שניהם ג) לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא ואיכפל תנא לאשמועינן קומץ דמנחת חוטא אין וכן כי אתא רב דימי א"ר אלעזר קומץ דמנחת חוטא הוא ורבי אלעזר היא הדר ד) אמר רבא לאו מילתא היא דאמרי דתניא ד) ד קדש קדשים הוא שאם נפרסה ד אחת ס) מהן חלותיה כולן פסולות הא יצאת ו) הני דאיכא גוואי כשרות מאן שמעת ליה דאמר זריקה מועלת ליוצא ר"ע היא וקאמר נפרסה לא ז) א"ל אביי מי קתני הא יצאת דלמא הא נטמאת הנך כשרות מ"ט דמרצה ציץ אבל יצאת לא ור' אליעזר היא דאמר אין זריקה מועלת ליוצא ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני נמי יצאת והאי דקתני נפרסה הא קמ"ל דאפי' נפרסה דאיתיה בפנים לא מהניא ליה הקטרה אבל לר"ע דאמר זריקה מועלת ליוצא אפי' חסרון נמי מהניא ליה הקטרה: **מתני'** ט) לאכול כחצי ד זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: **גמ'** ט) טעמא דלאכול ולהקטיר הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול מצטרף והקתני רישא לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר דבר שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא מאן תנא א"ר ירמיה הא מני ר"א היא דאמר מחשבין מאכילת אדם [לאכילת] מזבח ומאכילת מזבח [לאכילת] אדם דתנן ט) הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר ור"א פוסל אביי אמר אפי' תימא רבנן לא תימא הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול ומאי קמ"ל הא בהדיא קתני לה לאכול כזית בחוץ וכזית למחר כזית למחר וכזית בחוץ כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת

הא

לא מיתכשרי אינך דגוואי משום דליכא הקטרה על י"ב חלות דהא חסרו לה: **ורבי אליעזר היא דאמר.** לעיל [ע"א] אין זריקה מועלת ביוצא: **ובדין אליבי** בכ] **לרבי למיתני נמי.** שאם יצאת אחת מהן כולן פסולות: בלאכול חלי זית קומץ דהויין דבר שאין מקטרין לפסול: בו] **שאין דרכו לאכול.** ג) לא הוה מחשבה אם חיסר לאכולו למחר וכיון דלא הוה מחשבה לא מקטרין לפסול: **מאן תנא.** להך בה] ריש"א דמתניתין דדייקינן מינה דאם חיסר למחר הוה מחשבה: **אמר רבי ירמיה ר"א היא דאמר מחשבין מאכילה אדם לזבח.** שאם חיסר על מנת לאכול קומץ למחר בו]: **שאין דרכו להקטיר.** שיריים: **פוסל.** ואין חייבים עליו כרת וטעמא מפרש בריש פ"ג [ד.]: **אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.** כגון כחצי זית בחוץ למחר מקטרין לפסול: **הא בכדאיתא קמני לה כו'.** והך פיפא דקתני שאין אכילה והקטרה מקטרין למה

מסורת הש"ס

ב) גי' ל"ש אם כזית בקמיצה בשיריים נמי לא תני, ג) זבחים קט:, ד) [נכת סנ: ד) [זבחים כט: ה) [לקמן יח.], ו) [זבחים לא:], ז) [לקמן יח.], ח) עי' רש"ש שמוחק כל ד"ז עד כלל הכהנים [ועי' רש"ש], ט) ל"ש, כ) ל"ש ומ"ש ומקיקי וי"ג מחשבה היא הס"ל ומה"ש ומי ר"ש קשיא תנא ובני ל"ש ומי ר"ש קשיא תנא דידן אמתי מתני' לא קשיא תנא דידן אמתי לא מיתני ליה כזית מקומצה לאחר הא לר"ש לא מיתני ליה הקטרה תנא דידן כתי"ן דר"ש ס"ל הס"ל אח"כ הס"ל עד שיקריב גם הלבונה ומשמע דלא בהקטרה שלמה מחשבה הס"ל וכ"ל. ל"ש, ל) דנעלי בגמלים. ל"ש, מ) [נ"ל], נ) מתבהמתיה בשחיט הנך דלא נעמא דהא. ל"ש, ס) ולאכול. ל"ש, ע) בלי דלא הוה. ל"ש, פ) ל"ש קשיפא, צ) תני בשיריים הס"ל. ל"ש, ק) נאכלות בח"כ לידוק. ל"ש, ר) הא דלעיל אוכל. ל"ש, ש) מהא דקתני מלון ושוד. ל"ש,

תורה אור השלם

1. וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכָלוּהוּ בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְיָ חֹק עוֹלָם: ויקרא כד ט

הגהות הב"ח

(א) גמ' מ"ש אביי לעולם לא מהניא מני ר' אלעזר: (ב) שם ור' אלעזר פוטר עד שיקריב את כולו וכיון דבקמיצה כ"ל ותיבת דבקמיצה נמחק: (ג) רש"י ד"ה ומנחת כהן וכו' נמי בלילי דבתיב בה: (ד) ד"ה עד שיקריב וכו' ואיתאמר דלא בהקטרה שלימה מחשב הס"ל: (ה) ד"ה הנך דגוא' וכו' ולאסמויי הנך דבגואי בחלילה:

שיטה מקובצת (המשך)

תנא דידן דתני אור כזית אפילו בקמיצה ס"ל דסתנ' רבנן היא דסתיים בבקריב כזית מן הקומץ בחוץ ה"ה דמפגל במחשבה דכזית: להקטיר קומצה (אר) ולבונתה מהביעא ליה דלא מפגלי לר"א (בסחיבשב) [נעד שחיבשב] בשתיהן למחר כמו דס"ל דלא מחייב במקטיר בחוץ עד שיקטיר שתיהן דתנן כו' ומשני הא אף לר"א במחשבת קומץ לבד בלא לבונה דאיירי בקומץ מנחת חוטא דלא היה בה לבונה וע"מ מוקי ליה בבזיכי שלשל לבונה של לחם הפנים שהיה בהן לבונה בלא קומץ והיכא דקמיץ ע"מ ולעשות שאר עבודות למחר לא מצי לאוקמי בהכי פיגול דאם קמץ ע"מ שאם יחסר הקומץ שיעמוד על כזית ויקטירנו למחר לא מפגל דבקומץ פסול קא מחשב דלאחר שיחסר יפסול ושוב אין פגול בדבר פסול הלכך לא תני בשיריים אי כזית ושמעינן מהא מדלא תני ר' חייא ש"מ בחסר מיירי במתני' ואפ"ה קתני במתניתין דאם הקטיר לאכול אותו כזית למחר פיגול אלמא מהניא [מחשבה] לשיריים שחסרו [בין קמיצה] להקטרה (לכולן) ואי קשיא תנא דידן אמאי תנא אי כזית למחר פיגול כיון דבחסר מיירי הא מחשב בקומץ פסול תרץ תנא דידן דתרתי גווני קתני דלגבי שיריים מיירי בשחסרו ולגבי הקטרת קומץ מיירי בחשב להקטיר כזית מקומץ שלם למחר. כך נמצא בדש"י ישן של ס"ה: י) דידיה בברייתא דידיה ר"א היא: יא) אלא כולה כלילי: יב) תיבת נמי נמחק: יג) תיבת מתני' נמחק: יד) חשיב מחשבה גמורה: טו) תנא או כזית מקומצה למחר תרץ תנא דידן דלית ליה דמתניתין ר' אליעזר היא ואית ליה דמפגל בהכי הס"ל ומה"ד אי רבי אליעזר אמאי תני רבי חייא להקטיר קומצה למחר הא:

טו) דלאו בהקטרה שלמה מחשב הס"ד: יז) מתניתין דחשיבא הקטרה קומץ לחודיה דמנחת חוטא: יח) שלמה שתים מערכות ותיבות י"ב חלות של לחם הפנים נמחק: יט) דיצאת מהני להני למיהוי י"ב חלות כו'. הגך י"א דגוואי באכילה אלמא כו' שהוא במקום זריקת דם מועלת ליוצא: כ) מודה דבחסרון לא: כא) בטומאה אי חשבת בהדי אינך לפיהוי י"ב חלות ולאכשורי הקטרה משום דמרצה ציץ על הטומאה הס"ד ואח"כ מה"ד אבל יצאה: כב) דאיבעי ליה: כג) שירים ולאכול: כד) דבר שאין: כה) קומץ למחר הוי מחשבה הס"ד ואח"כ מה"ד לאכול דבר שאין דרכו לאכול קומץ שאין: כו) מיירי בחסרו שיריים ועמדו על כזית מש"ה: כז) כתיב: כח) דמהניא בהו: כט) ושמא ההיא הכי איכא: ל) לתמוה למאן: לא) בסוף נראה למורי דאין צריך להגיה אלא בהבחים גריס הא תנ לומה לי אי לאכול דבר שדרכו לאכול דמצטרף מרישא שמעת מינה דמצטרפי כחצי זית בחוץ בחוץ ואין בו כרת הא תרוייהו למחר הוי פיגול דרוצה למידק דמצטרפי לפיגול ולחייב כרת והכא מוכח דמצטרפי לפסול בחוץ למקומו ומדמצטרפי לפסול חוץ למקומו

א) נגאלה ל"ל ר"ש היה לנפסול יוצא לא מהני ליה הקטרה ומני פסול דחסרון וכ"ש פסול יוצא שהוא מרובה.